

Vergaderjaar 1987–1988

19 639

Wijziging van de Waterstaatswet 1900 (Stb. 176) in verband met het in beheer of onderhoud brengen van waterstaatswerken van het Rijk bij anderen, dan wel van anderen bij het Rijk

Nr. 13

BRIEF VAN DE MINISTER VAN VERKEER EN WATERSTAAT

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

's-Gravenhage, 7 april 1988

Het verloop van de mondelinge behandeling van wetsvoorstel 19 639, eindigend op dit moment met een voorstel tot amendering waardoor de inwerkingtreding van de wet geruime tijd zou worden uitgesteld, heeft bij mij de indruk achtergelaten dat rond het wetsvoorstel nog onduidelijkheden bestaan. Ik wil door deze brief een poging doen die onduidelijkheden uit de weg te ruimen.

Bij de aanvang van de mondelinge behandeling kwam naar voren, dat door mij ten aanzien van «natte» overdrachten (in het bijzonder overdrachten van waterkeringen aan waterschappen) een «nieuw» beleid wordt voorgestaan. Bezwaren werden daarbij aangevoerd tegen de mogelijkheid dat ik dat beleid zou doorvoeren zonder de Kamer daarbij te hebben betrokken alsmede dat die beleidswijziging ook zou gelden voor overdrachten, ten aanzien waarvan het overleg tussen partijen weliswaar nog niet werd afgerond maar wel reeds werd gevoerd. Twee moties (nrs. 9 en 10) hebben hierop betrekking.

Ik wil graag nog eens onderstrepen dat het niet mijn bedoeling is – en ook nooit is geweest – om door middel van de vereenvoudigde overdrachtenprocedure, die het wetsontwerp beoogt, gewijzigd beleid «er door te drukken». Zoals ik in eerste instantie al heb gezegd, staan mijn voornemens ten aanzien van het beleid los van het wetsvoorstel. Mijn beleidsvoornemens en het wetsvoorstel vallen wat mij betreft slechts in tijd samen.

Ik heb daarbij verklaard met de Kamer over het overdrachtenbeleid – nadat in de «natte» stuurgroep Brokx (tezamen met de lagere overheden) oordeelsvorming heeft plaatsgevonden – van gedachten te willen wisselen. In mijn reactie op het ingediende amendement (stuk nr. 12) heb ik daar – duidelijkheidshalve – aan toegevoegd dat ik in de tussentijd een nieuwe overdracht (gesteld dat daar overeenstemming over zou worden bereikt) niet zonder medeweten van de Kamer tot stand zal laten komen.

Dit betekent, dat de Kamer de gelegenheid zal krijgen haar mening te geven over de voorwaarden, waaronder nieuwe overdrachten zullen worden gerealiseerd (met inbegrip van de overdrachten waarop motie nr. 9 het oog heeft). In dit licht dienen ook uitspraken van mij (zoals onlangs

op 17 maart jl. ter gelegenheid van zandsuppletie bij het Waterschap De Brielse Dijkkring) te worden gezien over de noodzaak om tot een nieuw beleid met betrekking tot de overdrachten te komen: wat de inhoud van dat beleid zal zijn staat nog niet vast; dat zal afhangen van het overleg in de «natte» stuurgroep Brokx en van de gedachtenwisseling met de Kamer.

Wat kan nu in deze situatie de betekenis van het ingediende amendement nog zijn? Voor het met betrekking tot nieuwe overdrachten te voeren beleid voegt het geen bijzondere waarborgen toe. Het staat immers ook zonder het amendement vast dat daarover de gedachtenwisseling zal plaatsvinden, die de Kamer wenst. Wel zal het amendement effecten kunnen hebben ten aanzien van «oude» overdrachten. Zoals ik heb medegedeeld gaat het daarbij om 20 gevallen «op de plank», waarbij de overeenkomsten door partijen zijn getekend. En daar kan in de nabije toekomst nog een tiental lopende gevallen bijkomen, waarbij van nieuw beleid geen sprake is.

Uitstel van de inwerkingtreding van de wet zou inhouden, dat ten aanzien van deze overdrachten de vereenvoudigde procedure niet kan worden gevolgd. Daar is niemand bij gebaat.

Samenvattend meen ik dat aanneming van het amendement slechts nadelen oplevert.

Ik doe daarom op de Kamer nogmaals een dringend beroep het wetsvoorstel – met inachtneming van mijn toezeggingen – ongewijzigd te aanvaarden.

De Minister van Verkeer en Waterstaat,
N. Smit-Kroes